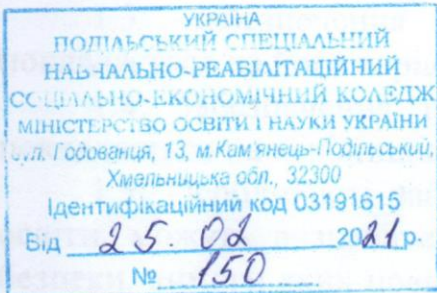

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ПОДІЛЬСЬКИЙ СПЕЦІАЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНО-РЕАБІЛІТАЦІЙНИЙ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ КОЛЕДЖ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Керівник цивільного захисту
закладу освіти – директор
Подільського спеціального
навчально-реабілітаційного
соціально-економічного коледжу

М. М. Трипак

« 15 » січня 2021 року

ПРАВИЛА ТЕХНОГЕННОЇ БЕЗПЕКИ Подільського спеціального навчально-реабілітаційного соціально-економічного коледжу

Розглянуто і схвалено на засіданні

Вченої ради коледжу

Протокол № 1

від « 15 » січня 2021 року

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ, 2021

I. Загальні положення

1.1. Правила техногенної безпеки (далі – Правила) визначають загальні вимоги до забезпечення техногенної безпеки як особливої (специфічної) функції захисту населення і території від надзвичайних ситуацій.

1.2. Ці Правила є обов'язковими для виконання всіма працівниками та студентами закладу освіти.

1.3. Забезпечення техногенної безпеки на об'єкті закладу освіти покладається на його керівника.

1.4. Забезпечення техногенної безпеки в приміщеннях закладу освіти покладається на керівників структурних підрозділів та викладачів.

1.5. Особливості забезпечення техногенної безпеки на об'єктах закладу освіти, можуть визначатися місцевими та галузевими правилами техногенної безпеки, вимоги яких повинні відповідати нормам захисту населення і території від надзвичайних ситуацій, забезпечення санітарно-епідеміологічного благополуччя, охорони навколишнього природного середовища, екологічної, пожежної безпеки, охорони праці, будівництва, а також вимогам національних стандартів і цих Правил.

II. Визначення термінів

2. Терміни, що використовуються у Правилах.

2.1. **Відповідальні особи** – посадові особи (працівники) навчального закладу на яких покладено відповідні функції з організації забезпечення техногенної безпеки.

2.2. **Джерело небезпеки** – технологічний апарат (устаткування, агрегат тощо або їх сукупність), під час експлуатації, роботи якого, за певних обставин (аварія, порушення технологічного регламенту тощо), може виникнути надзвичайна ситуація не нижче об'єктового рівня.

2.3. **Диспетчерська служба** - передбачені штатним розписом об'єкта в разі потреби (виробничої, службової, забезпечення безпеки об'єкта тощо) підрозділ або особи, які здійснюють на об'єкті цілодобове чергування.

2.4. **Забезпечення техногенної безпеки** – це сукупність дій органів влади, суб'єктів господарювання, керівників (власників) та відповідальних осіб об'єктів, спрямованих на попередження аварійних ситуацій, аварій та надзвичайних ситуацій техногенного характеру на небезпечних об'єктах та небезпечних територіях.

2.5. **Керівник об'єкта** - посадова особа, на яку функціональними обов'язками або статутом покладено функції управління об'єктом.

2.6. **Небезпечні об'єкти** - об'єкти, що можуть створити реальну загрозу виникнення надзвичайних ситуацій техногенного характеру.

2.7. **Небезпечні території:**

території, що зазнали забруднення ґрунтів і земель понад установлені гранично допустимі концентрації небезпечними для довкілля речовинами внаслідок порушення нормальних умов функціонування небезпечних об'єктів, або аварій, що сталися на небезпечних об'єктах, унаслідок аварій на транспорті з

викидами небезпечних та шкідливих речовин (пально-мастильних, біологічних, хімічних, радіоактивних тощо);

території, поверхню яких порушено внаслідок землетрусу, зсуву, карстоутворення, ерозії, повені, добування корисних копалин, перезволоження, підвищення кислотності або солей (деградовані землі).

2.8. **Об'єкт** – установа, або її відокремлений структурний підрозділ, на якому відповідно до чинного законодавства на правах власності здійснюється господарська діяльність.

2.9. **Перевірка стану техногенної безпеки** – вивчення реального стану діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання та громадян з метою встановлення порушень вимог законодавства у сфері техногенної безпеки, що створюють загрозу життю та здоров'ю людей.

2.10. **Прийнятний рівень ризику** – рівень ризику виникнення надзвичайної ситуації техногенного характеру, який на небезпечному об'єкті не перевищує науково-обґрунтованих контрольних параметрів.

2.11. **Техногенна безпека** - відсутність ризику виникнення аварій та/або катастроф на потенційно небезпечних об'єктах, а також у суб'єктів господарювання, що можуть створити реальну загрозу їх виникнення. Техногенна безпека характеризує стан захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного характеру. Забезпечення техногенної безпеки є особливою (специфічною) функцією захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій.

III. Основні вимоги щодо забезпечення техногенної безпеки

3.1. Органи влади та суб'єкти господарювання за результатами аналітичного опрацювання інформації включають до відповідних планів реагування на надзвичайні ситуації, планів взаємодії органів управління та сил цивільного захисту у разі виникнення надзвичайних ситуацій, планів основних заходів цивільного захисту функціональних і територіальних підсистем та їх ланок, а також планів локалізації і ліквідації аварії заходи реагування та утримання прийнятного рівня ризиків з метою запобігання або усунення:

руйнування будівель і споруд з порушенням умов експлуатації;

наслідків злочинної діяльності та тероризму з використанням небезпечних речовин, у тому числі джерел іонізуючого випромінювання, інших ядерних та радіоактивних матеріалів на території України;

виникнення небезпеки руйнування гідротехнічних споруд, будівель та будівельних конструкцій, інших об'єктів містобудування;

надмірного та нерегульованого накопичення побутових і промислових відходів;

негативних наслідків військової та іншої екологічно небезпечної діяльності;

фактів самовільного будівництва, розширення, реконструкції і технічного переоснащення (модернізації) об'єктів соціального та виробничого призначення,

якщо це може спричинити виникнення надзвичайної ситуації та вплинути на стан захисту населення і територій;

реальної загрози об'єктам житлового фонду та соціального призначення, транспорту.

3.2. Виявлення відповідних джерел небезпеки, виникнення надзвичайних ситуацій техногенного характеру здійснюється за результатом оцінки ризиків виникнення надзвичайних ситуацій.

3.3. Про результати оцінки ризиків виникнення надзвичайних ситуацій на небезпечних об'єктах керівництво навчального закладу повідомляє центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, техногенної та пожежної безпеки.

3.4. Будь-які плани, робочі документи, посадові інструкції та інші організаційно-розпорядчі документи об'єктів, які стосуються заходів захисту населення і територій, незалежно від характеру їх діяльності, повинні містити відповідні вимоги щодо забезпечення техногенної безпеки, наведені у цих Правилах.

IV. Забезпечення техногенної безпеки суб'єктами господарювання

4.1. Оцінка ризиків виникнення надзвичайних ситуацій техногенного характеру суб'єктом господарювання здійснюється з урахуванням питань техногенної, пожежної, ядерної та радіаційної безпеки, міцності, надійності та необхідної довговічності несучих елементів будівель і споруд на випадок:

прояв терористичної діяльності;

наявності будівель та споруд з порушенням умов експлуатації;

наявності об'єктів з критичним станом виробничих фондів та порушенням умов експлуатації;

виникнення небезпечних ситуацій (порушення умов експлуатації) на небезпечних об'єктах, ядерних установках.

4.2. Суб'єкти господарювання повинні забезпечувати виконання вимог техногенної безпеки шляхом:

виконання вимог Кодексу, цих Правил, норм і стандартів, якими передбачені відповідні норми щодо забезпечення техногенної безпеки, цивільного захисту, а також виконання приписів, розпоряджень і постанов, що відповідно до законодавства виносяться посадовими особами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, техногенної та пожежної безпеки;

інформування відповідних органів влади про загрозу виникнення або виникнення надзвичайної ситуації відповідно до Порядку, встановленого цими органами влади;

включення до планів реагування на надзвичайні ситуації розділів "Техногенна безпека". На об'єктах з чисельністю працюючого персоналу 50 осіб і менше питання техногенної безпеки включаються до інструкції щодо дій персоналу об'єкта у разі загрози або виникнення надзвичайних ситуацій;

забезпечення безперешкодного доступу у випадках, передбачених законом, посадових осіб центрального органу, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, техногенної та пожежної безпеки;

розміщення в друкованих виданнях, на офіційних веб-сайтах, інформаційних стендах та будь-який інший прийнятий спосіб інформації про заходи безпеки та відповідну поведінку населення на випадок виникнення надзвичайної ситуації;

здійснення навчання персоналу діям на випадок виникнення надзвичайної ситуації;

забезпечення відповідно до законодавства своїх працівників засобами колективного та індивідуального захисту;

включення до положень про підрозділи з питань цивільного захисту завдань і функцій щодо забезпечення техногенної безпеки;

розроблення відповідних інструкцій та інших організаційно-розпорядчих документів щодо забезпечення техногенної безпеки, здійснення постійного контролю за їх дотриманням;

організації заходів щодо захисту своїх працівників від шкідливого впливу надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру;

фінансування витрат у Порядку та обсягах, необхідних для повного і якісного забезпечення вимог техногенної безпеки.

4.3. Керівники небезпечних об'єктів, крім того, відповідно до Кодексу повинні забезпечити:

розроблення організаційно-розпорядчих документів щодо забезпечення техногенної безпеки;

оцінку ризиків виникнення надзвичайних ситуацій на небезпечних об'єктах та повідомлення про її результати центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, техногенної та пожежної безпеки;

утворення об'єктових формувань та спеціалізованих служб цивільного захисту, створення необхідної для їх функціонування матеріально-технічної бази, забезпечення готовності таких формувань до дій за призначенням;

здійснення навчання працівників правилам техногенної безпеки;

розроблення планів локалізації та ліквідації аварій;

проведення об'єктових тренувань і навчань з питань цивільного захисту, з урахуванням вимог техногенної безпеки;

впровадження, експлуатацію та технічне обслуговування систем раннього виявлення надзвичайних ситуацій та оповіщення населення у випадку їх виникнення;

забезпечення аварійно-рятувального обслуговування своїх об'єктів;

впровадження та утримання у робочому стані засобів зв'язку, аварійно-рятувальної техніки та обладнання і використання їх за призначенням;

своєчасне інформування органів управління та сил цивільного захисту про аварійні ситуації, які пов'язані з небезпечними речовинами і можуть завдати шкоди життю та здоров'ю населення і навколишньому середовищу;

розроблення заходів щодо забезпечення техногенної безпеки, з урахуванням досягнень науки і техніки та позитивного досвіду;

наявність постійно поновлювального запасу відповідних медичних препаратів, сучасних антидотів та інших фармацевтичних препаратів, у тому числі кисню;

виконання інших завдань і заходів у сфері цивільного захисту, що забезпечують виконання заходів техногенної безпеки з урахуванням вимог Кодексу та інших законодавчих актів.

IV. Забезпечення техногенної безпеки органами влади

Оцінка ризиків виникнення надзвичайних ситуацій техногенного характеру здійснюється органами влади з метою забезпечення захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій на випадок:

неконтрольованого ввезення, зберігання і використання на території України техногенно небезпечних технологій, речовин, матеріалів;

небезпечних наслідків військової та іншої екологічно небезпечної діяльності;

надмірного та нерегульованого накопичення побутових і промислових відходів, непридатних для використання засобів захисту рослин;

аварій (аварійних ситуацій) на ПНО та ОПН;

небезпеки від гідротехнічних споруд;

наявності об'єктів, на яких здійснюються виробництво, зберігання та утилізація вибухонебезпечних предметів;

терористичної діяльності;

порушення умов експлуатації на об'єктах життєзабезпечення населення;

руйнування будівель і споруд з порушенням умов експлуатації;

виникнення аварії на інших об'єктах, що можуть створити реальну загрозу виникнення надзвичайних ситуацій техногенного характеру.

V. Організація заходів техногенної безпеки

5.1. Збирання й аналітичне опрацювання інформації про аварійні ситуації та аварії техногенного характеру органами влади та суб'єктами господарювання:

5.2. Результати збирання й аналітичного опрацювання інформації про аварійні ситуації та аварії техногенного характеру та стан небезпечних об'єктів і небезпечних територій необхідно відображати на картах відповідного масштабу. Інформація на картах має відображати дані про небезпечний об'єкт, небезпечну територію, природу можливого ризику під час надзвичайної ситуації, зони можливого впливу наслідків надзвичайної ситуації на людей та навколишнє середовище, спосіб інформування населення, безпечні зони для можливого виводу людей та іншу інформацію, необхідну для забезпечення захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій.

5.3. До кожної карти складається пояснювальна записка, що має містити інформацію, яку не можна відобразити на карті, у тому числі:

результати розрахунків (прогнозування);

перелік підприємств, які потрапляють у прогнозовані зони, та необхідні дані про них;

перелік аварійно-рятувальних служб, з якими укладено договори (угоди) на аварійно-рятувальне обслуговування;
схеми оповіщення, збору керівного складу та відповідних сил цивільного захисту;
інші дані та інформацію.

VI. Інформування про надзвичайні ситуації техногенного характеру

6.1. Інформування становлять відомості про надзвичайні ситуації, що прогножуються або виникли, з визначенням їх класифікації, меж поширення і наслідків, а також способи і методи захисту від них.

Інформування здійснюється завчасно, за результатами прогнозування, а також під час загрози виникнення надзвичайної ситуації і в умовах, коли надзвичайна ситуація уже виникла.

Завчасне інформування здійснюється шляхом розповсюдження інформації у засобах масової інформації, на офіційних веб-сайтах органів влади, суб'єктів господарювання, інформаційних стендах та у будь-який інший прийнятний спосіб.

6.2. Інформування про загрозу виникнення надзвичайної ситуації здійснюється за результатами оперативного та аварійного прогнозування негайно з використанням сигнально-гучномовних пристроїв та електронних інформаційних табло. У необхідних випадках можуть використовуватися пересувні інформаційні центри або установки, транспортні засоби, обладнані гучномовними пристроями.

VII. Оповіщення про виникнення або загрозу виникнення аварійних ситуацій і аварій

7.1. Оповіщення керівників, відповідальних осіб, органів влади, суб'єктів господарювання та населення про факт загрози або виникнення надзвичайної ситуації необхідно здійснювати з використанням автоматизованих систем раннього виявлення надзвичайних ситуацій та оповіщення населення у разі їх виникнення, які необхідно інтегрувати з різними системами централізованого оповіщення.

7.2. Керівник об'єкту повинен визначити своїм рішенням (наказом) осіб та структурні ланки, які відповідають за експлуатаційно-технічне обслуговування автоматизованих систем раннього виявлення надзвичайних ситуацій та оповіщення населення у разі їх виникнення і виконання завдань з оповіщення.

7.3. Загальний контроль за технічним станом автоматизованих систем раннього виявлення надзвичайних ситуацій та оповіщення населення у разі їх виникнення покладається на керівника об'єкта.

7.4. Оповіщення керівників та інших працівників небезпечних об'єктів, а також керівників та працівників інших об'єктів і населення, які знаходяться в зоні локальної системи оповіщення, здійснює вахтер (сторож) навчального корпусу та черговий (сторож) гуртожитку або спеціально призначена особа, яка виконує їх обов'язки.

7.5. Оперативне оповіщення повинне здійснюватись за схемами оповіщення, які розробляються відповідальною особою і затверджуються їх керівником.

VIII. Створення, збереження і раціональне використання матеріальних ресурсів, необхідних для запобігання надзвичайним ситуаціям та ліквідації їх наслідків

8.1. Створення, збереження і раціональне використання матеріальних ресурсів, необхідних для запобігання надзвичайним ситуаціям, повинно здійснюватися за результатами прогнозу небезпеки, що може виникнути у разі аварії (надзвичайної ситуації) на небезпечних об'єктах або на небезпечних територіях (далі – резерв).

8.2. Резерви повинні створюватися, виходячи з максимальної гіпотетичної (прогнозованої) надзвичайної ситуації, характерної для конкретної території, галузі, об'єкта, а також передбаченого обсягу робіт з ліквідації її наслідків.

IX. Забезпечення засобами радіаційного та хімічного захисту, порядок їх зберігання

9.1. Забезпечення засобами радіаційного та хімічного захисту здійснюється відповідно до Порядку забезпечення населення і працівників формувань та спеціалізованих служб цивільного захисту засобами індивідуального захисту, приладами радіаційної та хімічної розвідки, дозиметричного і хімічного контролю, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 19.08.2002 року № 1200.

9.2. В закладі освіти засоби індивідуального захисту органів дихання від небезпечних хімічних речовин (далі – ЗІЗ ОД) повинні зберігатися на робочих місцях працівників чергової зміни (вахтера, сторожа навчального корпусу та чергового, сторожа гуртожитку) з розрахунку 1 комплект на працівника зміни.

9.3. На об'єктах, які за характером своєї діяльності не відносяться до небезпечних об'єктів, але потрапляють у зону можливих надзвичайних ситуацій при аваріях на небезпечних об'єктах, ЗІЗ ОД повинні зберігатися у місцях, що знаходяться поруч з маршрутами виводу (виходу) працівників навчального закладу.

9.4. На всіх ЗІЗ ОД необхідно пришивати спеціальну бирку розміром 3x5см з вказівкою номера ЗІЗ ОД, прізвища та ініціали користувача.

9.5. Усі ЗІЗ ОД мають зберігатися у чистому, зібраному вигляді. Дозволяється розбирати ЗІЗ ОД на короткий час для проведення технічного обслуговування та сушки.

9.6. Перевірка придатності виданих для використання ЗІЗ ОД повинна організовуватися відповідно до рекомендацій виробника особами, на яких відповідним наказом покладається цей обов'язок. Результати цих перевірок оформлюються відповідним актом.

9.7. При наявності респіраторів, вони повинні зберігатися у поліетиленових пакетах на складі.

9.8. Не допускається зберігання засобів радіаційного та хімічного захисту поруч з горючими речовинами, кислотами, лугами та іншими агресивними речовинами.

X. Навчання з питань техногенної безпеки, діям та способам захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій

10.1. Навчання з питань техногенної безпеки, способам захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій (далі – навчання) організується з метою підготовки працівників та органів управління до дій в умовах надзвичайних ситуацій відповідно до Порядку здійснення навчання населення діям у надзвичайних ситуаціях, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 червня 2013 року № 444.

10.2. За результатами навчань працівники навчального закладу повинні:
знати та вміти виконувати встановлені на території закладу вимоги стосовно власної безпеки та безпеки закладу;

знати основні телефони оперативних чергових аварійно-рятувальних формувань, у разі виявлення порушень негайно повідомляти їх про можливу небезпеку;

знати правила поведінки при виникненні аварійних ситуацій та аварій, не припускати дій, які можуть призвести до виникнення або поширення аварії або надзвичайної ситуації;

знати основні заходи та способи захисту від шкідливого впливу небезпечних речовин та наслідків надзвичайних ситуацій техногенного характеру, порядок надання домедичної допомоги потерпілим, правила користування засобами радіаційного, хімічного та колективного захисту.

10.3. У приміщеннях та на шляхах евакуації всіх об'єктів на видному місці повинні бути вивішені відповідні інструкції щодо порядку забезпечення техногенної безпеки та дій персоналу об'єкта в разі виникнення надзвичайної ситуації.

XI. Використання захисних споруд цивільного захисту

11.1. Захисні споруди цивільного захисту (далі - захисні споруди) в будь-який час повинні бути готовими до укриття працюючого персоналу.

11.2. Захисна споруда повинна бути забезпечена телефонним зв'язком з черговою службою та репродуктором, підключеним до обласної або місцевої радіотрансляційної мережі.

11.3. Взаємодія між структурними підрозділами навчального закладу, які обслуговують захисну споруду та обладнання (далі - формування), визначається наказом керівника об'єкта.

11.4. Входи у захисну споруду повинні забезпечувати постійний доступ у середину приміщень сховища. У темну пору доби вхід у захисну споруду повинен освітлюватися.

11.5. Підходи до захисної споруди позначаються показниками напрямків руху до них. Підходи до зовнішніх дверей повинні бути очищені від сміття, а у зимовий період - від снігу та льоду.

11.6. Біля вхідних дверей вивішується табличка розміром 60 x 50 см із зазначенням місць зберігання ключів, відповідальної особи, її місця проживання і телефону, а також номера споруди. Замки від дверей та інших приміщень мають бути у двох екземплярах. Один екземпляр ключів повинен зберігатися (в опечатаному вигляді) у чергового, другий - у відповідальної особи.

11.7. У режимі повсякденного функціонування об'єкта захисні споруди можуть використовуватись для забезпечення господарських, культурних і побутових потреб об'єктів за узгодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, техногенної та пожежної безпеки, місцевими органами державного санітарно-епідеміологічного нагляду, за умови збереження:

захисних властивостей як споруди у цілому, так і окремих її елементів; входів і аварійних виходів, захисно-герметичних дверей, ставень тощо;

герметизації і гідроізоляції усієї захисної споруди;

працездатності усього інженерно-технічного обладнання і можливості переведення його у нормативні терміни у будь-який час на експлуатацію у режимі надзвичайної ситуації.

XII. Радіаційний і хімічний захист

12.1. Заходи радіаційного та хімічного захисту повинні включатися окремими розділами до планів реагування на надзвичайні ситуації та програм, які передбачають виконання заходів цивільного захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного характеру, що пов'язані з можливим викидом у довкілля радіоактивних та небезпечних хімічних речовин.

12.2. Заходи радіаційного та хімічного захисту необхідно враховувати в планах реагування на радіаційні аварії функціональних підсистем, що знаходяться поблизу закладу освіти.

12.3. При накладенні зон можливого забруднення від різних видів НХР і зон радіоактивного забруднення, в яких може опинитися об'єкт, на такому об'єкті і в аварійно-рятувальних формуваннях, які залучатимуться для виконання аварійно-рятувальних робіт у цих зонах, повинні використовуватись засоби захисту органів дихання від кожної конкретної НХР і засоби захисту органів дихання і шкіри від радіоактивних речовин або уніфіковані (багатофункціональні) засоби захисту, прилади радіаційної, хімічної розвідки та дозиметричного контролю.

XIII. Особливості забезпечення техногенної безпеки на об'єктах, які потрапляють у зону можливої небезпеки від небезпечних об'єктів

13.1. Керівник, об'єкти якого за характером своєї діяльності не відносяться до небезпечних об'єктів, повинен враховувати можливу небезпеку, що може

виникнути на його території при виникненні надзвичайних ситуацій на небезпечних об'єктах, і:

забезпечувати працівників відповідними ЗІЗ ОД;

здійснювати взаємодію з керівництвом небезпечних об'єктів і відповідними органами влади для отримання інформації та оповіщення про небезпеку, що може впливати на діяльність об'єкта господарювання;

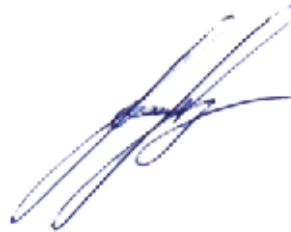
організувати навчання працівників діям у разі виникнення НС;

виконувати інші вимоги цих Правил стосовно забезпечення техногенної безпеки на території своїх об'єктів.

13.2. З метою кращого засвоєння працівникам та студентами коледжу Правил техногенної безпеки в навчальному закладі розробляються пам'ятки на різні ситуації, що можуть виникнути під час організації освітнього процесу.

13.3. Зразки даних пам'яток відображені в 1-4 цих Правил.

Начальник штабу цивільного захисту,
викладач

О. Л. Складанівський

**Подільський спеціальний навчально-реабілітаційний
соціально-економічний коледж**

ПАМ'ЯТКА НАСЕЛЕННЮ

НЕБЕЗПЕКИ ТЕХНОГЕННОГО ХАРАКТЕРУ РАДІАЦІЙНА НЕБЕЗПЕКА

Дії у випадку раптового виникнення радіаційної небезпеки:

Отримавши повідомлення про радіаційну небезпеку, залишайтеся у приміщенні.

Стіни дерев'яного будинку послаблюють іонізуюче випромінювання у 2 рази, цегляного – у 10 разів, заглиблені укриття (підвали) з покриттям з дерева - у 7 разів, з покриттям з цегли або бетону у 40 - 100 разів;

уникайте паніки, слухайте повідомлення органів влади щодо дій у цій надзвичайній ситуації; зменшить можливість проникнення іонізуючого випромінювання у приміщення: щільно зачиніть вікна та двері, щілини заклейте; проведіть йодну профілактику. Йодистий калій вживати після прийому їжі разом з чаєм, соком або водою 1 раз на день протягом 7 днів: дітям до двох років – по 0,040 г на один прийом. Дітям від двох років та дорослим – по 0,125 г на один прийом.

Водно-спиртовий розчин йоду приймати після їжі тричі на день протягом 7 днів: дітям до двох років – по 1-2 краплі 5% настоянки на 100 мл молока (концентрованого) або годувальної суміші; дітям від двох років та дорослим – по 3-5 крапель на стакан молока або води.

Наносити на поверхню рук настоянку йоду у вигляді сітки 1 раз на день протягом 7 днів; уточніть час початку евакуації; попередьте сусідів, допоможіть дітям, інвалідам та людям похилого віку. Їх мають евакуювати в першу чергу; швидко зберіть документи, цінності, ліки, продукти, запас питної води, найпростіші засоби санітарної обробки та інші речі у герметичну валізу; по можливості негайно залишіть зону радіоактивного забруднення; перед виходом з будинку вимкніть джерела електро-, водо- і газопостачання, візьміть підготовлені речі, одягніть протигаз (респіратор, ватно-марлеву пов'язку), верхній одяг (плащ, пальто, накидку), гумові чоботи.

Подільський спеціальний навчально-реабілітаційний
соціально-економічний коледж

ПАМ'ЯТКА НАСЕЛЕННЮ

НЕБЕЗПЕКИ ТЕХНОГЕННОГО ХАРАКТЕРУ НЕБЕЗПЕЧНІ ХІМІКАТИ - РТУТЬ

Дії у випадку виникнення хімічної небезпеки (пари ртуті)

Ртуть відрізняється високою токсичністю для будь-яких форм життя. Категорично забороняється зберігати і вживати їжу, а також палити в приміщеннях, де виділяються пари ртуті та її сполуки.

При виявленні розливу ртуті негайно дзвоніть за телефоном 101.

Перша допомога при отруєнні парами ртуті:

при важких гострих отруєннях через рот негайно промийте шлунок водою з 20-30 гр. активованого вугілля, або білковою водою (збитий з водою яєчний білок), після чого дайте молоко, а потім проносьте;

при гострих отруєннях вивести постраждалого із зони ураження, забезпечити повний спокій, потім госпіталізувати;

при легкій, початковій формі не контактувати з ртуттю 3-4 тижні і забезпечити лікування в стаціонарних умовах.

Штаб цивільного захисту закладу освіти

Подільський спеціальний навчально-реабілітаційний
соціально-економічний коледж

ПАМ'ЯТКА НАСЕЛЕННЮ

НЕБЕЗПЕКИ ТЕХНОГЕННОГО ХАРАКТЕРУ НЕБЕЗПЕЧНІ ХІМІКАТИ - ХЛОР

Дії у випадку виникнення хімічної небезпеки (пари хлору)

Під час вдихання парів хлору виникає ураження легень, яке супроводжується набряком киснево-поглинальних альвеол, які під час кашлю можуть луснути з виділенням мокроти з кров'ю, внаслідок чого людина помирає від нестачі кисню.

Перша допомога при отруєнні хлором:

одягніть протигаз і виведіть ураженого на свіже повітря. Робити штучне дихання не можна, необхідно у важких випадках застосувати кисневу інгаляцію. Повний спокій. Для зменшення подразнення - вдихання парів нашатирного спирту, промивання очей, рота, оса 2% розчином харчової соди.

Дії в осередку зараження:

заплющити очі та затамувати дихання;
закутатися у верхній одяг і дихати крізь нього (можна змочити водою);
не бігти;
спробувати визначити напрямок вітру;
виходити з зони зараження в бік, який перпендикулярний вітру;
за неможливості вийти, спробувати залізти на високий предмет (стовп, драбину тощо), так як хлор стелиться по землі.

**При виявленні будь-якого виду зараження - негайно дзвоніть за
телефоном 101.**

Штаб цивільного захисту закладу освіти

Подільський спеціальний навчально-реабілітаційний
соціально-економічний коледж

ПАМ'ЯТКА НАСЕЛЕННЮ

НЕБЕЗПЕКИ ТЕХНОГЕННОГО ХАРАКТЕРУ НЕБЕЗПЕЧНІ ХІМІКАТИ - АМІАК

Дії у випадку виникнення хімічної небезпеки (пари аміаку)

У випадку розливу рідкого аміаку і його концентрованих розчинів не можна доторкатися до розлитої рідини.

Ознаки отруєння аміаком:

нежить, кашель, важке дихання, задуха;
підвищене серцебиття, порушена частота пульсу;
при контакті з рідким аміаком виникає обмороження, можливий опік з пухирями, виразки.

Перша допомога при отруєнні аміаком:

одягніть протигаз і виведіть ураженого на свіже повітря;
дайте подихати зволженим повітрям (теплыми водяними парами 10%-ного розчину ментолу в хлороформі);
дайте йому теплого молока з «Боржомі» або харчовою содою;
при задусі необхідний кисень;
при спазмі голосових щілин забезпечте тепло на ділянку шиї, теплі ванночки, інгаляцію;
при зупинці дихання проведіть серцево-легеневу реанімацію;
при потраплянні в очі - промийте водою або 0,5-1%-ним розчином квасців, вазеліною або оливковою олією;
при ураженні шкіри - обмийте чистою водою, зробіть примочки з 5%-ного розчину оцтової, лимонної або соляної кислоти.

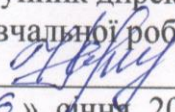
**За найпершої нагоди, якщо Ви в змозі, зателефонуйте «101»
і викличте пожежну команду!**

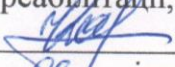

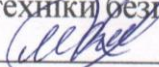
Штаб цивільного захисту закладу освіти

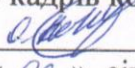
ЛИСТ ПОГОДЖЕННЯ:

ПОГОДЖЕНО:

Заступник директора
з навчальної роботи коледжу

_____ І. А. Гарбарець
« 06 » січня 2021 року

Заступник директора з питань
реабілітації, розвитку і АГР

_____ О. М. Кучер
« 06 » січня 2021 року

Інженер з охорони праці
та техніки безпеки коледжу

_____ О. В. Марунчак
« 06 » січня 2021 року

Провідний фахівець
з кадрів коледжу

_____ О. В. Адамчук
« 06 » січня 2021 року

Голова первинної
профспілкової організації коледжу

_____ Л. О. Валіцька
« 06 » січня 2021 року